

MENIGHETSBLADET

For Lunner og Grua/Harestua

Nr. 4/2020 Årg. 80

**Kom, konge, kom i morgenglans
og bryt din seiers vei...**

Foto: Tore Væfferstad

Har du sett lyset fra et nyfødt lite menneskebarn? Sett øynenes lys og hjertets jevne slag? Kjent hvordan ditt eget hjerte banker av kjærlighet og du blir berørt av det vesle barnet som gir, bare ved å være til. Du har kanskje også opplevd hvordan møtet med den vesle gir retning, for en håpets veg inn mot framtida. Det siste året har vært, og er preget av Covid-19. Mange har kjent på uro, ja også frykt og angst for dagen i dag, og morgendagen. Alle lurer vi på hvordan framtida vil bli.

Det har vært vanskelig å holde avstand. Særlig krevende har det vært for dem som har vært på sykehus og ulike helseinstitusjoner, og deres nærmeste. Å ikke kunne ha besøk gir både en følelse av ensomhet og sorg. Hverdagen med Covid-19 viser oss hvor sammensatt livet er. Vi har fått en djup erfaring og erkjennelse av at vårt felles ståsted er livets sårbarhet.

Jeg tenkte på dette da det var kirkejubileum i Tingelstad gamle kirke, St Petri nå i sommer. Der er det en kopi av det gamle alterfrontalet, med Himmeldronninga. Maria med krone og barnet i hendene. Barnet stryker sin mor ømt på kinnet og sier slik at Gud, kom med nåde og kjærlighet.

Fra Maria på alterfrontalet i St Petri, dirrer sangen om tro, mot og tydelighet på Guds vilje om rett og rettferdighet. Når alle har samme Skaper og opphav så har vi også medansvar

for hverandre, i det nære, men også ute i verden.

Å følge etter det lille barnet som vi feirer i jula, er å våge å gå inn i nye ukjente landskap, ut fra evangeliets grensesprengende kraft til å åpne livets kilder og framtids-håp for alle mennesker.

Gud kommer til jorda vår som et lite barn, og kanskje er det nettopp fordi Gud vet hva det er å være liten, at Gud også vet hva oppgjør med ødeleggelse er.

Sammen med mennesker over hele jorda, hører vi, og lever vi, i juletonen som har klangbunn av eksistensiell ensomhet. Lindringa kommer som glimt av å høre til i noe som er stort, større enn oss sjøl.

Vi aner, gjenkjenner og tror på Jesusbarnets livgivende og trøstefulle nærvær midt iblant oss. Kristi kjærlige lys holder oss fast, i sannhet og håp for livet her og i evigheters evighet. Sammen med folk over hele verden synger vi derfor om fred på jorden, om barnet som er født og håpets lys som er oss gitt.

Velsignet julehøytid ønskes dere alle!

Den norske kirke i Lunner

Lunner kirkekontor

Lunnerlinna 43A, 2730 Lunner

Tlf.: 61 32 48 00

E-post: post.lunner@kirken.no

Hjemmeside:

www.kirken.lunner.no

Menighetsbladet:

menighetsblad@lunner.kirken.no

Bankkonto: 2030 18 43225

Åpningstid/tefontid:

Mandag - torsdag kl. 09 - 14

(stengt tirsdag kl. 08.30 - 10.30)

Ansattes telefonnummer:

Sokneprest i Lunner:

Mari M. Western, tlf. 45 24 44 90

Sokneprest i Grua/Harestua:

Stian K. Elysian, tlf. 45 66 65 46

Konstituert kirkeverge:

Marit Hegli, tlf. 99 47 39 33

Soknediakon:

Reidunn Fløtre Trbojevic,

tlf. 92 22 77 19

Trosopplærere:

Trond Hem Stenersen, tlf. 92 88 66 17

Ida Benoni, tlf. 99 70 03 90

Kontorsekretær/saksbehandler:

Karin Fristad, tlf. 40 24 24 87

Graver/vaktmester:

Tore Lindheim, tlf. 41 61 25 09

Organister:

Oscar E. Mendoza, tlf. 92 41 48 90

Ida Benoni, tlf. 99 70 03 90

Kirketjenere:

Karin Fristad, tlf. 40 24 24 87

Björg Vefferstad, tlf. 45 27 24 57

Lunner menighetsråd:

Leder: Ragnhild K. Lier Western,

tlf. 95 15 52 76

Grua / Harestua menighetsråd:

Leder: Berit Skjørshammer,

tlf. 97 75 45 12

Lunner kirkelige fellelsråd:

Leder: Ragnhild K. Lier Western,

tlf. 95 15 52 76

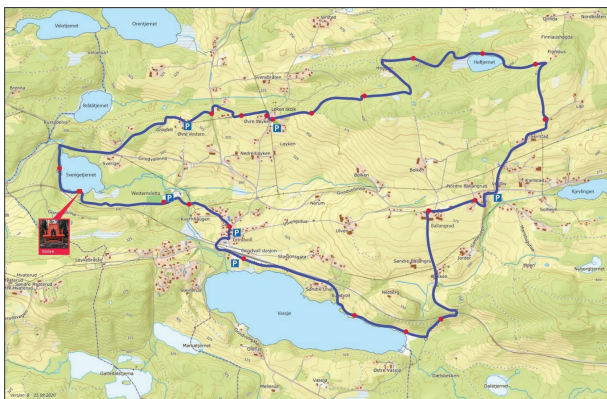
Kulturstien på Grindvoll

AV MARI WESTERN

Info om kulturstien

Kulturstien på Grindvoll er en 13 km. lang tur som beveger seg gjennom det historiske landskapet på Grindvoll. Søndag 1. september 2019 ble kulturstien offisielt åpnet. Kulturstien er et samarbeidsprosjekt mellom Grindvoll vel og DNT. Langs løypa er det satt opp 27 tavler med ulike tema: Grindvolls geologiske historie, naturtyper, dyre- og planteliv, idretts- og skolehistorie og historien bak stedene du passerer. Kulturstien ble til takket være pengegaver fra ulike personer og organisasjoner.

Hvis man vil lese mer om den flotte kulturstien på Grindvoll kan man sjekke ut: Kulturhistorisk Vestre Lunner sin egen facebook side.

Kart som viser kulturstiens 27 infotavler, parkeringsplasser og den 13 km lange løypa.

Sokneprestens favoritt opplevelse i kulturstien

Jeg er så heldig at jeg bor på Grindvoll og kan benytte meg av kulturstien når jeg vil. Det fine med kulturstien er at man ikke trenger være toptrent eller supermosjonist for å benytte seg av den. Vi har ikke gått hele turen enda, men vi har delt opp turene våre slik at de passer for hele familien. Det er noe av det som er fint, man trenger ikke gå alle kilometerne på en dag.

aldre.

Det å få tilbringe dagen i Guds majestetiske skaperverk er noe jeg setter pris på. Jeg er så takknemlig for den flotte kulturstien. Og familien Western har sine favoritt steder vi går til. For å nevne noen av stedene: 1. Vestbyfunnet og fortellingene om bronsebukkene fra bronsealderen fenger både store og små. 2. Gravfeltet på Øvre Vestern er alltid spennende. Tenk å få sitte der oppe med gravhauger fra jernalderen på alle kanter. Årets konfirmanter har hatt avslutnin-

gene sine der oppe, og vi hadde for første gang i år, friluftsgudstjeneste der i juni. 3. Pynten er også et av turens flotteste utsiktspunkt. Man kan se utover hele Grindvoll og mot Norefjell. Man kan grille pølser og bare roe helt ned. 4. Men favoritt plassen vår må nok være den helt nyeste attraksjonen på Grindvoll. Hadelands største stol. Den oransje store stolen speiler seg i glansen av Sverigetjernet. Den har akkurat nå fått på seg vinterfrakken.

Men ikke bare byr kulturstien på flott natur, det er like mye en lærerik tur med mange flotte bilder, der man får innblikk i historien til Vestre Lunner. Tavlene gir oss et innblikk i hvordan man levde før i tiden.

Grindvoll er den lille bygda med det store hjertet. Og jeg er så stolt av bygda mi. Her bor det mange ildsjeler som vil det beste for bygda. Med stor dugnadsånd sørger flere frivillige for at kulturstien er ryddet til enhver tid. Jeg anbefaler alle å ta turen. I disse Koronatider er kulturstien på Grindvoll en fantastisk måte å komme seg ut på. God tur!

Familien Western ved Grindvoll stasjon, foran en av infotavlene på kulturstien. Bildet tatt av BT Stokke.

Den hellige natten

(fritt etter Selma Lagerløf)

Det var en juledag da alle hadde reist til kirke, utenom farmor og meg.

Vi fikk ikke bli med, fordi den ene var for gammel og den andre for ung. Vi var litt triste begge to, men da vi satt der i vår ensomhet, begynte farmor å fortelle:

- Det var en mann, sa hun, som gikk ut i mørke natten for å låne ild.

Han gikk fra hus til hus og banket på: «Kjære, hjelp meg, sa han, min hustru har nettopp født et barn og jeg må gjøre opp ild for å varme både henne og barnet.»

Men det var dyp natt, og alle mennesker sov.

Mannen gikk og gikk og tilslutt fikk han se et ildskjær lyse langt borte.

En flokk sauer lå og hvilte og en gammel gjeter satt og passet dem.

Da mannen som ville låne ild, kom fram til sauene, så han tre store hunder som lå og sov ved gjeterens føtter. De våknet alle da han kom og åpnet de store gapene sine som om de ville bjeffe, men ikke en lyd hørtes. Mannen så hårene reise seg på ryggen deres og de hvite tenene lyste glitrende hvite i ildlyset, men ikke en av dem kunne røre seg. Da utbrøt jeg: «Hvorfor kunne de ikke det, farmor?» «Det får du vite om en stund,» sa farmor og ble ved å fortelle historien sin.

Da mannen var nesten ved bålet, så gjeteren opp. Det var en gammel, sint mann som var gretten og hard mot alle folk. Da han så mannen, rykket han til seg staven sin og kastet den mot mannen. Men staven

falt til bakken før den nådde fram til mannen.

Da ble jeg nysgjerrig igjen og spurte: «Hvorfor kunne ikke staven treffe mannen, farmor?»

Men farmor brydde seg ikke om å svare. Hun bare fortsatte:

Nå gikk mannen bort til gjeteren og sa: «Å, kjære, hjelp meg å få låne litt ild. Hustruen min har nettopp født vårt første barn, og jeg må gjøre opp ild for å varme henne og den lille!»

Gjeteren ville si nei, men så tenkte han på hundene og staven som ikke kunne skade mannen, så han ble redd og sa bare: «Ta alt du trenger!» Mannen bøyd seg da ned og plukket opp glør fra asken med bare hender og la dem i kappen sin. Og glørne svidde hverken hendene eller kappen, og mannen bar dem bort som det var nøtter eller epler han hadde fått med seg.

Da ble eventyrfortelleren avbrutt for tredje gang og jeg sa:

«Farmor, hvorfor kunne ikke glørne brenne mannen?» «Det skal du snart få høre,» svarte farmor.

Hun fortalte videre: Da gjeteren så alt det underlige som skjedde ropte han på mannen og sa: «Fortell meg; hva er dette for en natt? Og hva kommer det av at alle ting viser deg barmhjertighet?»

Da sa mannen: «Jeg kan ikke si deg det, dersom du ikke selv ser det».

Da tenkte gjeteren at han ville holde øye med mannen så han kunne få rede på hva alt dette skulle bety. Han reiste seg og fulgte etter ham, helt til han fant hjemmet hans.

Da så gjeteren at mannen ikke hadde så mye som en stue å bo i, men hadde kone og barn liggende i en hule i fjellet, og der var det ikke annet enn nakne kalde steinvegger. Men gjeteren tenkte at det stakars uskyldige barnet kanskje ville fryse i hjel her i hulen, og skjønt han var en hard mann, ble han rørt og syntes han fikk hjelpe barnet. Så han løsnet skreppa fra skuldrene, og fant fram et mykt, hvitt saueskinn som han gav til den fremmede. Han sa at dette kunne barnet få ligge og sove i.

Men i det samme han viste at også han kunne være barmhjertig, ble øynene hans åpnet, og han kunne se det han ikke før kunne se, og han kunne høre det han ikke før kunne høre.

Han så at rundt omkring ham stod det tett i tett med små engler med sølvvinger. Og hver av dem holdt et strengespill i hånden. Og alle sang de med høy røst at i natt var frelseren født som skulle berge verden fra synd og død.

Da forstod gjeteren at alt levende denne natten var så glad at de bare ikke kunne gjøre noen noe vondt.

Gjeteren så engler ikke bare rett foran seg – men de var overalt; i hulen og på fjellet. De fløy under himmelen og de kom gående langs veien i store skarer. Så stanset de plutselig og så på barnet.

Det var slik jubel, glede, sang og lek som han aldri før hadde opplevd.

Og alt dette så han i mørke natten der han før ikke hadde kunnet se noen ting. Han ble så glad over at øynene hans var blitt åpnet at han falt på kne og takket Gud.

Men da farmor var kommet så langt, sukket hun og sa:

«Men det gjeteren så, det kunne vi også se, for englene flyr under himmelen hver julenatt om vi bare formådde å få øye på dem.»

Og så la farmor hånden på hodet mitt og sa: «Dette skal du huske på, lille venn, for det er sant som at jeg ser deg og du ser meg. Det er ikke lys og lamper det kommer an på – nei, det som er nødvendig er at **VI HAR SLIKE ØYNE SOM KAN SE GUDS HERLIGHET!**»

Vår jul som ung småbarnsfamilie

av VICTORIA TVENGE-CARLSEN

Julen for meg og min familie handler om kvalitetstid med familien på tvers av generasjoner. Det er i julen vi har hvilepuls, til tross for flere selskaper. Det er en tid som gjør noe med meg, og julestemningen kan være så mangt. Nå har det blitt en tradisjon med lysmesse i Lunner kirke som markerer en fin overgang til førjulstiden. Det er virkelig en gudstjeneste jeg anbefaler andre å ta turen til. Det markerer overgangen inn i den fineste tiden på året, jeg elsker desember og alt det innebærer.

Det å ha barn skaper en ekstra julestemning, for det handler ikke bare om den julestemningen her og nå, men også om den julestemningen en selv hadde som barn. Det skaper en følelse av nostalgi. Det får frem gode minner og for vår del skaper det en lyst til å skape like

gode minner for våre barn.

Det har alltid vært viktig for min mann og meg å ta med oss de tradisjonene fra barndommen som vi ser tilbake på med varme om hjertet. Samtidig som samfunnet forandrer seg har vi vært nødt til å modifisere enkelte tradisjoner og noen tradisjoner har vi skapt sammen som småbarnsfamilie. Selve julaften starter rolig med julepysj, julestrømpe, frokost og barne-tv. «Tre nøtter til Askepott» må sees hver eneste julaften. Og la meg være helt ærlig: vi ser ikke mye av den, men vi har den nå på i bakgrunnen. Jentene våre på 5 og 2 er ikke helt der ennå at de sitter rolig i 1 ½ time fordi vi vil det, men så er det en del av

sjarmen også. Jeg kommer fra en familie med et ekstremt konkurranseinstinkt, så mandel i grøten er for oss en selvfølge til lunsj. Ellers går en del av dagen til forberedelser før familien gjør sin entre. Da er det julemiddag, gode samtaler, hyggelig selskap og besøk av nissen – som hvert år blir mer og mer lik naboen, forunderlig nok. Kvelden avsluttes alltid med følelsen av takknemlighet. Takknemlighet for at vi har med oss oldeforeldre, besteforeldre og foreldre, og spesielt en takknemlighet for å se hva det å være sammen betyr for dem og oss.

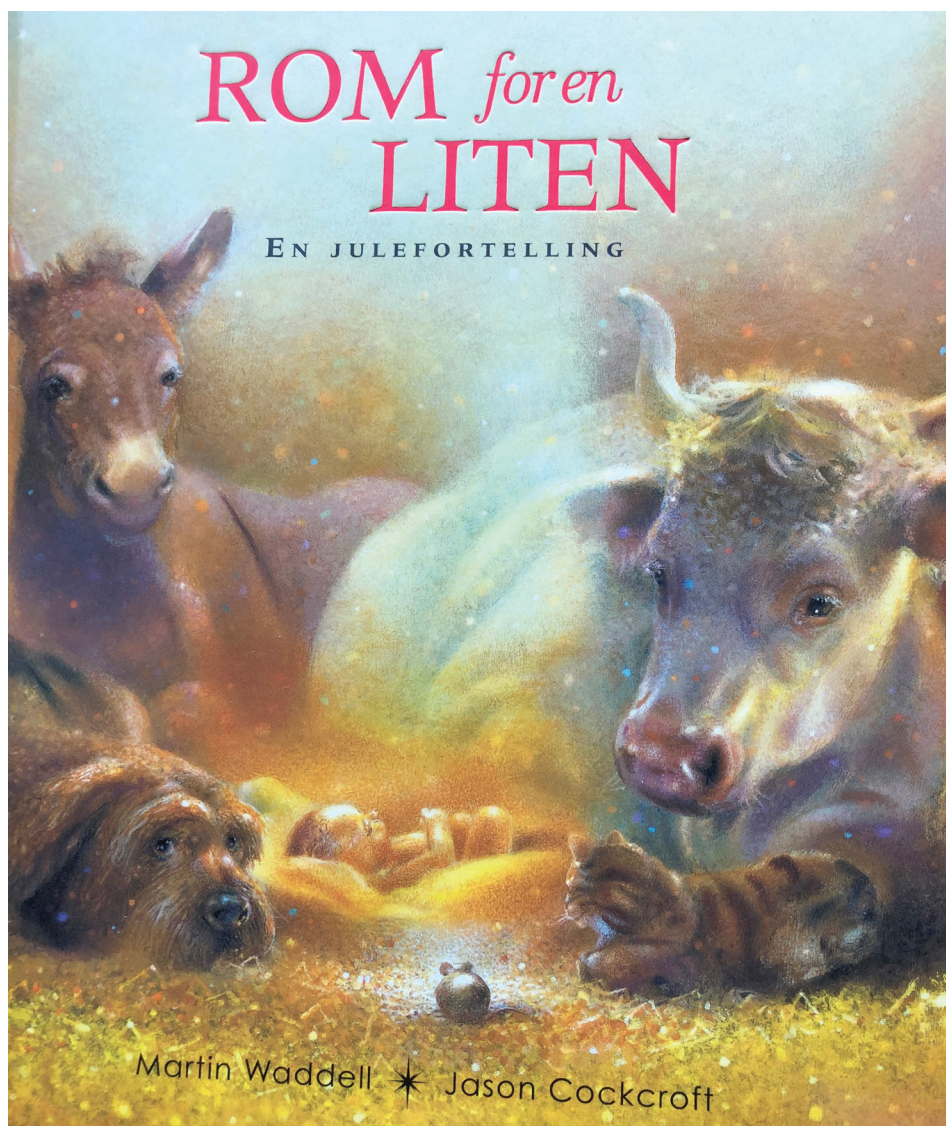
Som småbarnsfamilie handler julen om noe mer enn familietid, tradisjoner, nisse, selskaper og julegaver. For oss handler det om å la barna våre få en forståelse av hvorfor vi feirer jul og at det ikke er en selv-

følge for alle å ha en jul som den vi har. Et sitat som har festet seg hos meg er: «Julen er en nødvendighet. Det må finnes minst en dag i året for å minne oss på at vi er her for noe annet enn bare oss selv.» I de hektiske dagene er det så viktig at det finnes en høytid som gir oss en påminnelse og muligheten til å gi andre av vår tid og vår tilstedeværelse. Å gi av sin tid er den fineste gaven du kan gi til noen.

Jeg, og antakelig ganske mange med meg, forbinder fargen rød med julen. Rød er kjærlighetens farge, og jeg tenker at det er ikke uten grunn at det er denne som forbindes med julen. For mye av julen handler nettopp om å gi kjærlighet. Kjærlighet til familien din, vennene dine, medarbeiderne dine og andre du har i livet ditt. Det handler også om å gi kjærlighet til de du ikke kjenner og kjærlighet kommer i mange former. Det kan være at du ønsker fremmede en riktig god jul, tilbyr å hjelpe når du ser noen som trenger det, det kan være en liten oppmerksomhet eller det kan være et vennlig smil. Det er de små øyeblikkene med kjærlighet for dine medmennesker som kan bidra til å skape mer glede enn vi er klar over. I år tenker jeg det er viktigere enn noen gang å vise medmenneskelighet og generøsitet. Det er mange rundt om i landet som går julen i møte med helt andre forutsetninger og rammer enn før. Flere vil gå inn i denne tiden uten en eller flere av sine nærmeste. Det er så viktig at vi slår ring om de som har det tøft, har hatt det tøft, er ensomme og som trenger en vennlig hånd.

Måtte julen glitre med øyeblikk av kjærlighet, glede og latter. Det er mange av de små øyeblikkene som skaper selve livet – så husk på å nyte øyeblikkene.

«Kom inn, det er rom for enda en liten en her»

Et av mine barnebarn er veldig glad i denne boken og vil at den skal leses om igjen og om igjen. Første gang jeg leste den, tenkte jeg at dette var da en litt slett julefortelling, men jo flere ganger jeg leste den, jo bedre ble den.

Fortellingen begynner med en okse som ligger i en stall og koser seg i varmen på det tørre høyet. En hund kommer luskende forbi og kikker inn i stallen og blir litt skremt av den store oksa som ligger der.

«Kom inn,» sa oksa, «Det er rom for enda en liten en her.» Forsiktig tusler hunden inn og finner ly og varme tett inntil oksa.

Slik kommer det flere dyr og kikker inn i stallen, forfrosne, ensomme og litt redde for dem som er innenfor, men oksa sier det samme til både villkatten, musa og eselet. – Kom inn, det er rom for enda en liten en her.

Lite visste vel oksa og de andre dyra om at da eselet kom inn så hadde han hatt noen med seg. En sliten og høygravid Maria fikk plass i stallen sammen med Josef. I løpet av natta ble disse dyrene vitne til at Jesus, - verdens frelser blir født.

En søt fortelling om det som skjedde i stallen den første julenatt, men oksas invitasjon til de som kom

forbi har ikke sluppet tankene mine, «- Kom inn, det er rom for enda en liten en her.»

Med tanke på alle flyktninger rundt om i verden, i ulike leirer som minner mer om et fengsel enn en mellomstasjon til bedre livsbetingelser, skulle jeg ønske at jeg hørte flere som stod med åpne armer og ropte ut: «- Kom inn, det er rom for enda en liten en her.» Vi har mange tomme rom og hus i Norge, og det er vanskelig for meg å begripe at vi ikke kan ta imot mennesker som har flyktet fra krig, overgrep, krenkelser og fattigdom. Alle unnskyldningene vi bruker, gjør at jeg føler sorg over at det norske folk er blitt så overflodssyke at vi ikke vil dele våre goder med andre. *Kan hende er det sant at det går utover vår egen velferd, men er det grunn god nok til å si at det er greit at tusener av barn skal vokse opp i et telt uten noen rettigheter i 2020?*

Nei, jeg kjenner på at det er flaut og egoistisk. Det betyr ikke at jeg ikke ser utfordringene og problemene med å ta imot flyktninger, men jeg trenger bare å stille spørsmålet litt annerledes for å skjønne at vi er på ville veier. Hva om det var jeg som flyktet fra krig og overgrep sammen med mine barn. Hvordan ville jeg ønsket å bli tatt imot. Hva hadde jeg forventet? Selvfølgelig at noen ville hjelpe meg å finne varme, husly og mulighet til en ny begynnelse.

Han som fikk rom i stallen den første julenatt, ber oss om å åpne hjerter og husrom for de som sitter der slitne og redde i en flyktningleir. Han venter på at vi skal si; «- kom inn, det er rom for enda en liten en her.»

Reidunn - diakon

Gruer seg til iskald vinter

For å holde varmen, bor småbarnsfamilien i et lite rom i teltet.

Det var ikke denne fremtiden de så for seg da de flyktet fra krigsherjede Syria for åtte år siden.

Weedad, Mohammed og hans mor, Serie, måtte flykte fra hjemmet sitt utenfor Aleppo i 2012. De sitter nå fast i en flyktningeleir i Bekaadalen i Libanon. Hele livet står på vent og det har gått åtte år. De har fått tre barn, Yousef 5 år, Aus 3 år og Talia 1 år, siden flukten og de er urolige for deres utvikling og fremtidsutsikter. De har ingen ting å gjøre, det er ingen skole eller lekemuligheter i leiren. De deler skjebne med 70 000 andre flyktninger som bare sitter og venter og venter, i dette området, som er værhardt og har mye snø om vinteren.

Vintrene er kalde, barna har ikke sko og foreldrene er redd for at de må vokse opp som analfabeter.

Det er vanskelig å få tak i brensel, men Kirkens Nødhjelp sørger for at de får varme tepper, rent vann og hygienepakker. Kirkens Nødhjelp er til stede i mange av de områdene flyktningene oppholder seg. «De hjelper der de er».

Men det er ikke slik noen ønsker at fremtiden skal være.

Det er mulig å stå sammen med **Kirkens Nødhjelp** i dette viktige arbeidet. Kanskje du skal tenke på om det hadde vært mulig for deg å gi denne familien og andre i lignende situasjon et varmt teppe og hygieneartikler til jul.

Du kan vippse til 2426 eller bruke bankgiro 1594 22 87248

Artikkelen er et utdrag fra Kirkens Nødhjelps informasjonssider og er skrevet av Anette Torjusen.

Bildet er tatt av Joao Sousa.

SLEKTERS GANG

DØPTE:

20.09. Amalie Grua
Stiansdottir
Henry Haakenstad
Pedersen
Nelly Ruud
Nordgård
26.09. Emilie Tallerud
11.10. Sara Høibybråten
Lars Ulrik Nyland
18.10. Edvard Tonhaugen

DØDE:

25.08. Bjørn Godli f. 1954
30.08. Inger Søbakk
f. 1930
10.09. Ingrid Ahlbom
f. 1930
11.09. Per Jakob Raastad
f. 1950
12.09. Arild Didrik Frogner
f. 1946
17.09. Bjørg Johansen
f. 1952
19.09. Karin Irene Ensrud
f. 1930
02.10. Trond Øivind
Solberg f. 1944
05.10. Sonja Husby f. 1952
11.10. Hans Kristoffer
Mylsbråten f. 1946

MISJONSDAGEN I LUNNER

Po Chu og Ole Jacob Grønvold var med i Lunner kirke søndag 11. oktober. De er misjonærer for Det Norske Misjonsselskap (NMS) i Hong Kong, og er for tiden i Norge. Ole Jacob deltok med preken under gudstjenesten. Etter servering av kaffe og kringler i kirkebenkene fortsatte vi med et program hvor ekteparet Grønvold viste bilder og fortalte om virksomheten i Hong Kong og om kirkelige forhold i fastlands-Kina. I forbindelse med gudstjenesten kom det inn til misjonen kr 9200,-, dels i kirken og dels på VIPPS. Som erstatning for den tradisjonelle misjonsfesten hadde vi en pengedugnad i ukene før misjonssøndagen. Dugnden innbrakte kr 8661,-. Til sammen kr 17 861,-. Et flott resultat i denne unormale tiden.

Hjertelig takk til alle givere!

Fellesstyret for NMS i Lunner

Intervju med Ole André Torp

Etter drøyt 22 år som kirkeverge trer Ole Andre til side og overlater roret til andre.

Det kan ikke gå upåaktet hen, og vi har «innkalt» ham til et intervju for menighetsbladet.

- *1998 er lenge siden, men husker du hva som gjorde at du ønsket å bli kirkeverge i Lunner?*
Jeg hadde nok gått litt trøtt i den jobben jeg hadde da og så meg om etter noe annet.

Fordi jeg hadde litt av både lederutdanning og ledererfaring samt noe økonomi, og i tillegg alltid hatt minst ett bein innenfor det rent kirkelige, så søkte jeg – og fikk jobben! Jeg kan ikke si det var et konkret «kall», men jobben appellerte til meg – og i mange henseender vil jeg si at det har jeg ikke angret på.

- *Hva har vært hoveddrivkraften i jobben som kirkeverge?*

Først og fremst føler jeg at jeg har vært engasjert i «hovedsaken» – det å være med å fortelle om Jesus til alle; det å legge forholdene til rette på en best mulig måte for at det skal skje. Særlig føler jeg det har vært viktig i forhold til barn og unge.

Det har vært en del unge mennesker innom og fått en liten jobb som dirigent for ungdomskor eller det å drive ungdomsklubb i kirkelig regi. Det har jeg opplevd veldig meningsfullt. Så er jeg jo en praktiker og har sett gleden av det å holde kirkebygg og anlegg i så god stand som mulig. Å være leder i en stab har vært utfordrende – men også veldig meningsfullt, synes jeg. Det å skape noe SAMMEN gir mye god energi.

- *Har det vært noen overraskelser underveis?*

Nei – egentlig ikke. Men det å oppdage hvor viktig kirka er for folk flest, har kanskje overraska meg mest – både det kirken GJØR – men også bygninger, kirkegårder og andre ting. Mitt inntrykk er at kirken har en stor og viktig plass i folks bevissthet her i Lunner

- *Hva med utfordringer?*

Det er klart at økonomien alltid har vært en utfordring. Som øverste leder har jeg hatt mang en søvnløs natt i så måte. Det har vært en kamp å få pengene til å strekke til. Jeg har nok vært dårlig på «korridorpolitikk» og å få vist fram for de bevilgende myndigheter hvor viktig kirkas arbeid er for Lunnens befolkning. Men så har jeg vært desto bedre på å få maksimalt ut av de pengene vi har hatt. «Nød lærer naken kvinne å spinne» sier ordtakene, og i så måte tror jeg at jeg kan si jeg har bidratt med kreativitet og oppfinnsomhet for å gjøre mest mulig ut av de ressursene vi har hatt til rådighet.

Den nye gravplassen på Grua er kanskje det beste eksemplet.

Her «sparte» vi en del penger på å gjøre en del av arbeidet selv, ved å overføre penger til fellesrådet for ting som fellesrådet selv utførte for priser som vi måtte ha betalt på det åpne markedet. Det gjorde sitt til at vi kunne sitte igjen med en god sum som vi kunne bruke til andre driftsformål.

Jeg er jo en praktiker – og definitivt ingen byråkrat – så jeg har lagt vekt på å gjøre ting så lite «byråkratisk» som mulig.

- *Gleder er neste stikkord – hvilke assosiasjoner får du i så måte?*

Det som aller først renner meg i hu er barne og ungdomsarbeidet – kanskje særlig ungdommene. Lunner barnegospel, Påfyll, Sing osv. har gitt meg stor glede. Også samarbeidet med Normisjon på Heimly har vært gledelig på mange måter; det å stå sammen om det viktigste. Dette er etter min mening to sider av samme sak. Da blir det kunstig å sette opp et skille her.

Ellers har det jo vært noen artige episoder opp gjennom årene.

Da vi hadde behov for å pusse opp og oppgradere Steinway-flygelet som ble flyttet fra rådhuset til Lunner kirke, dukket det plutselig opp ei dame med en konvolutt som inneholdt 100 000 kroner. Og til alt overmål; en annen dame kom litt senere med en ny konvolutt med samme innhold. Dette ga mye glede – og en form for undring over **EN** som tydeligvis har oversikten...

Jeg må jo også nevne **STABEN** – her har det vært mange gleder og et godt fellesskap. Særlig har jeg satt pris på turer vi har hatt sammen. Det å bygge samhold i «fredstid» har jeg opplevd utrolig viktig. Selvfølgelig har det vært utfordringer her også, men i det store og hele har jeg mange gode minner fra stabsfellesskapet.

- *Du har sagt noe om kirken og kirkens budskap - hva det betyr for deg – kan du utdype det mer?*

For meg er det å tro på Jesus og det han har gjort for oss mennesker, det aller aller viktigste. Og det å kunne formidle dette evangeliet – det glade budskapet – er for meg det viktigste oppdraget kirken har her i Lunner – og resten av verden. Hovedbudskapet må være hvordan vi møter en nådig Gud – og i så måte står det fast at Jesus er Veien, Sannheten og Livet.

- *Jula – den nærmer seg; hva kjenner du i forhold til det?*

Som sagt - først og sist Jesus; det at Guds Sønn

blir menneske som deg og meg for å dele våre kår og være som en av oss for å kunne være Frelseren vår. Det er jul for meg. Og så er det veldig oppbyggelig for meg å være med på julekonsertene år etter år – nå er det vel nr. 46 som står for tur.

- *Men, Ole Andre, hva er det du liker aller best her i verden?*

Ja, det er klart at et liv uten en drill i nærheten – og gjerne ei elektrisk sag ikke langt unna – har liten «mening»...Jeg trives godt som håndverker; det å kunne skape noe med hendene. Men det kan også være å lage i stand mat til konfirmasjoner, selskap eller hva det måtte være. Eller å synge i begravelser – eller andre sammenhenger for den saks skyld. Jeg liker å kunne formidle gjennom sang. I det hele tatt har sanger og salmer utrolig mye fint og viktig å si oss.

- *Og hvordan ser almanakken ut pr. dags dato?*

Jeg har mer enn nok å gjøre, med barn og barnebarn som er i ferd med å etablere seg, er det hele tiden behov for en hjelpende, praktisk hånd. Ellers så opplever jeg meningsfylt å synge både i begravelser og andre sammenhenger der det er ønskelig at jeg deltar. Jeg har styreverv på Heimly – og synes det er fint å kunne være med i det kirkelige landskapet på mer frivillig basis. Det var riktig og viktig for meg å kunne trekke inn årene nå i forhold til kirkevergejobben. Kapasiteten var ikke der lenger – og da kjennes det helt rett å avslutte, konkluderer en smilende «avtroppende» kirkeverge som formelt avslutter tjenesten ved nyttår.

Og vi «bøyer oss i hatten» og sier TAKK!!! for en lang, trofast og flott jobb som kirkeverge i Lunner og Grua/Harestua menighet – og et ønske om Guds velsignelse i dager både med og uten drill....

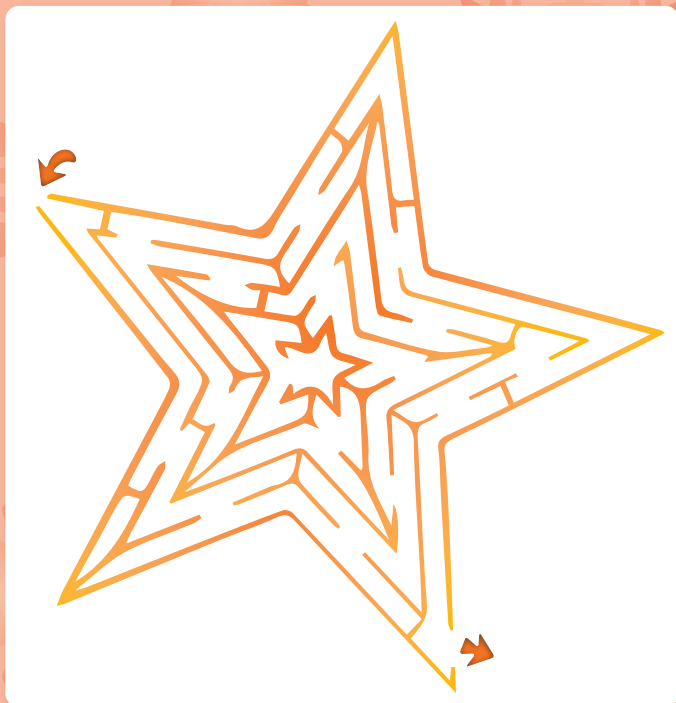
Trond H. Stenersen

BARNAS side

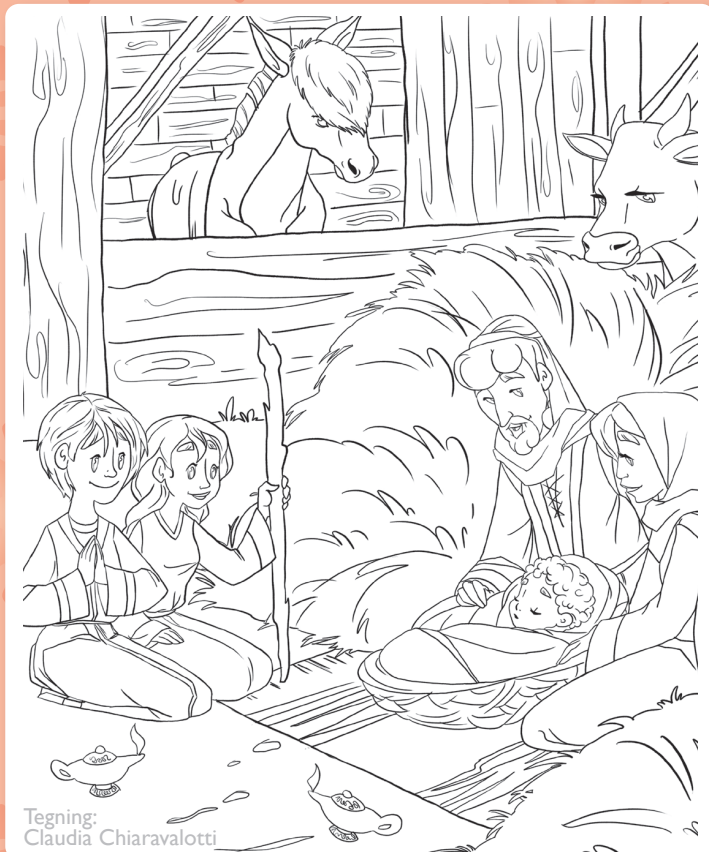
Finn stjerneveien!

Finner du veien gjennom stjernelabyrinten?

Fargelegg

Jesus, Guds egen sønn, ble født i en stall i Betlehem.

Tegning:
Claudia Chiaravalotti

Finn 5 feil

Tegning: Claudia Chiaravalotti

Engler fortalte gjeterne at Frelseren var født. Gjeterne løp inn til Betlehem for å se ham. De to bildene er nesten like. Finner du de fem feilene på bildet under?

Gi barnebladet BARNAS til et barn du er glad i!

Disse oppgavene
er hentet
fra bladet.

Bestill
abonnement

på sondagsskolen.no
eller **22 08 71 00**

VITSER

Ole var ikke verdens smarteste pilot. Han fløy inn mot Gardermoen og fikk melding fra kontrolltårnet:
– Oppgi høyde og posisjon!
– Jeg er 178 centimeter høy og sitter helt fremst i flyet, svarte piloten.

I Molboland er det veldig strenge trafikklover når det gjelder sikkerhetsbeltet:
Første gang du blir tatt uten å ha på deg beltet, får du 1000 kroner i bot. Andre gang får du 2000 kroner i bot. Tredje gang blir sikkerhetsbeltet inndratt.

Trådene som binder sammen verden

En vinterdag i 1857 sto 16 år gamle Marit Guldsetbrua sammen med søstrene sine på kirkebakken i Selbu i Sør-Trøndelag. Det var kaldt og vottene som varmet hendene deres vakte oppsikt. De var strikket med totrådsbinding, i svart og hvitt og hovedmotivet var ei skjennrose – ei åttebladet stjerneose.

Den åttekantede stjerna ble etter hvert kjent som selburosen. Leser du en engelsk strikkeoppskrift kan det stå «Norwegian Star» eller «Selbu star» - så sterkt er rosen knyttet til Norge.

Hvordan kom Marit på tanken å lage akkurat en stjerne med åtte kanter i Selbu for 150 år siden? Kanskje ble hun inspirert av broderiene på storbrurplagget, et hodelin som brudene hadde under krona – nærmest som et brudeslør. Det var nemlig moren til Marit som hadde brodert små stjerner i åttebladsmønster på storbrurplagget i bygda.

Åttebladstjerna er ikke bare vakker. Den skulle også gi beskyttelse, og den skulle vise fromhet, gudstro og guds frykt. I kristendommen, som «arvet» symboler fra folketrua, ble stjerna et symbol for Jesus, den klare morgenstjerne og ledestjerne. Og ikke minst for Maria. Hun var et stort forbilde og en beskytter for kvinner. Fødende brukte skjorter med stjerna brodert inn, for at fødselen skulle gå bra. Den var ofte skåret inn i sengeolper for at fødende og sovende skulle kunne kjenne seg trygge. Stjerna var en bønn til Maria som satt med nøkkelen til himmelen.

Ikke så rart da at stjerna ble kalt «Mariastjerna». Stjerna ble som en bønn om nåde i livet etter dette. I dag beundrer vi de vakre mønstrene, men før var symbolene språk. Klærne var i seg selv en slags «amulett». De skulle ikke bare beskytte deg mot vær og vind, men også kommunisere med høyere makter. Livet var en tilmålt, begrenset tid; som en avklipt tråd, en forberedelse til det som kommer etterpå.

Da var det viktig å oppnå gunst hos gudene. Symbolene var en måte å henvende seg til dem på. Det er kanskje derfor åttekantstjerner også ble brodert på plagg konfirmanten fikk da han eller hun skulle dra hjemmefra. Den skulle velsigne de unge før de dro ut på ukjente stier....

Selburosen er selve symbolet på urnorsk strikkekunst og kultur. Men åttebladstjerna finnes over hele verden: På strømper og undertøy, på puter i Spania, nattskjorter i Danmark, i mønsterbøker fra Europa på 1500-tallet, i klostersonem, på keramisk dekor fra Sør-Amerika. Stjerna er funnet i stein og perlemormosaikker i sumerisk kultur så langt tilbake som 3-4000 år før Kristi fødsel. Latvia har stjerna som nasjonalsymbol, og du finner den i Fanakoften og Hardangerbunaden.

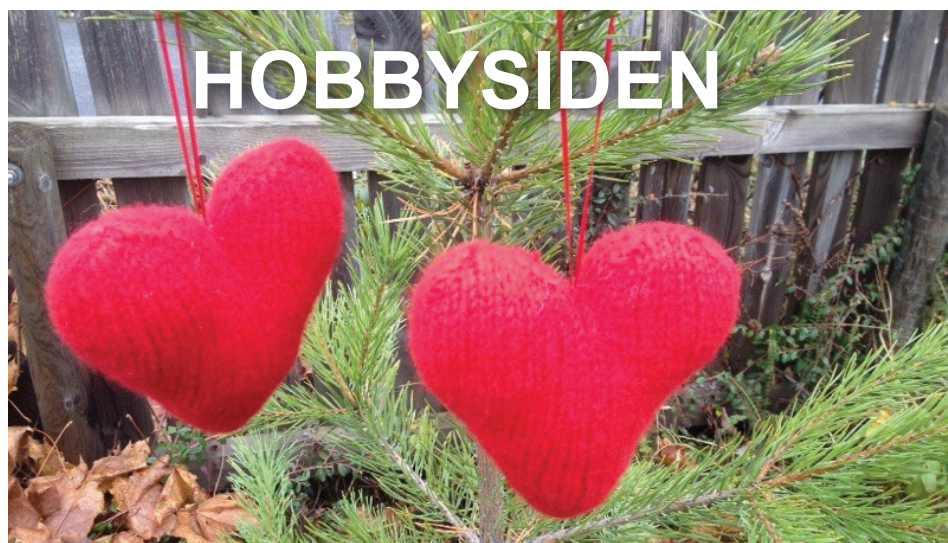
Det er ikke mange symboler som er så verdensomspennende. Stjerna med sine åtte spisse blader eller kanter, finnes overalt.

I kristen tro ble tallet 8 viktig ved at Jesus møtte disiplene på den åttende dagen etter oppstandelsen. Mange kirker har åttekantet grunnflate, døpefonter er gjerne åttekantede, og rosevinduer i store katedraler har ofte 8 blader. Også i islamsk kultur finner vi mønstre basert på åttekanter.

Ungjenta Marit gikk på setra og gjette dyrene om sommeren. Hun kom fra en husflidsfamilie i Selbu og kunne veve fra hun var ganske lita. Hun var kreativ – og begynte altså å strikke med to tråder i ulike farger – totrådsbinding i Selbu.

Men åttebladstjerna, den har reist fra fjerne land, sikkert på handelsskip lastet med eksotiske varer og tekstiler. Og i en eller annen form ble den med på handelsveier og pilegrimsleder fra kontinentet, kramkarer fra Europa, via Østersjøen, gjennom Sverige til handelsstedet Røros, ikke langt fra Selbu. Og i den vesle innlandsbygda strikket Marit det samme mønsteret som vi finner igjen i koptisk, islamsk og bysantinsk tekstilkunst.

To ulltråder som binder verden sammen.

HOBBYSIDEN

JULEHJERTER

Strikk to koselige julehjerter. Hjerterne strikkes helst med garn som kan toves og på strømpeninner. Øketips: ta opp tråden mellom to masker og strikk den vridd rett. Felletips: fell etter 1. maske; strikk 2 masker rett sammen. Fell før siste maske; strikk 2 masker vridd rett sammen.

HJERTEROTA

Legg opp 5 m. Strikk 1 omg r rundt. Øk til 10 m på neste omg. Sett et merke i beg av omg og et midt på omg. 5 m foran og 5 m bak. Strikk glattstrikk rundt. Samtidig str hver 3. omg slik: *str 1 r, øk 1m, str til det gjenstår 1m før merketråden, øk 1 m str 1m r*. Str *-* en gang til = 4 m økt på omg. Gjenta økingen til det er 46m på omg. Etter siste økning str 2 omg r. På neste omg økes det 1m midt foran og 1m midt bak = 48 m på omg. Str neste omg slik; str 12 m, sett de neste 24 m på en tråd, legg opp 2 m, str de neste 12 m på omg; = 26 m til den ene hjertebeuen.

FØRSTE HJERTEBUE

Sett et merke i beg av omg og et midt på omg; = 13 m foran og 13 m bak. 1.-5. omg; rett. 6. omg: *str 1r, 2r sammen, str til det gjenstår 3 m før merketråden, 2 m vridd rett sammen, 1m r.* Str *-* 1 gang til; = 22 m. 7.-8. omg; rett. 9. omg; str som omg 6. = 18 m. 10. omg; rett. 11. Omg; str som omg 6 = 14 m. 12. omg; det felles av, samtidig som

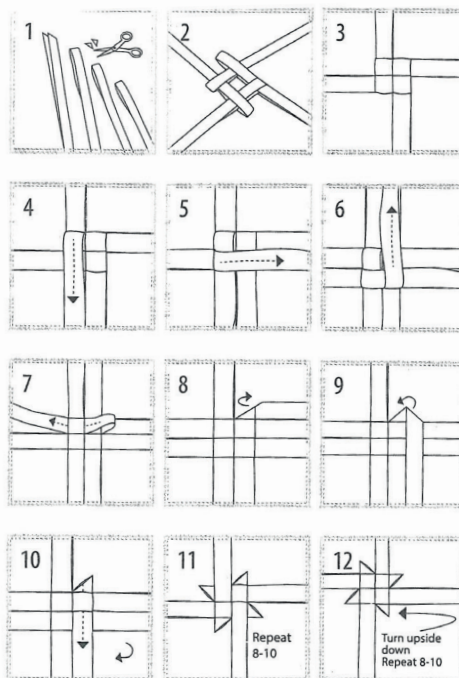
det str slik: * 2r smn, 3r, 2 vr smn, 1r*. Str *-* 1 gang til. Mask sammen øverst i hjertebeuen.

ANDRE HJERTEBUE

Begynn i siden av hjertet. Legg opp 2 m. Str deretter 1.-12. omg som den første hjertebeuen.

MONTERING

Sy sammen åpningen nederst i spissen på hjertet. Fest alle trådene. Vask hjertet i maskinen på 40°. Det kan vaskes sammen med litt klær. Form hjertet når du tar det ut av maskinen, tørk det og fyll det så med vatt før du syr igjen mellom hjertebeuene.

ROSINKJEKS

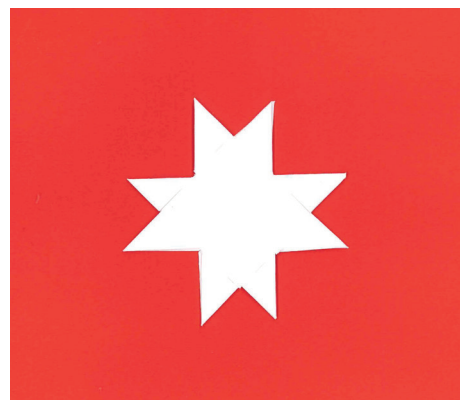
Disse kakene anbefales som en av de sju slagene. Pass opp for deigen er utrolig god, og antall ferdige kaker kan fort bli redusert hvis man begynner å smake på den.

250g smør
250g sukker
100g mandler
2ss vaniljesukker
2ss melk
2ts bakepulver
250g rosiner

Smør og sukker røres hvitt. Mandlene skoldes og hakkes fint. Bland alt i sammen og la deigen hvile til den har blitt kald. Trill ut en pølse som er ca 3 cm tykk. Del den i biter på ca 2,5 cm. Kakene stekes på 180°C i 12-15 minutter.

ORIGAMI-STJERNE

Følg tegningen!

Høsten i lyd

Søndag 18. oktober i Lunner kirke ga konsertene «Høsten i lyd» oss anledning til å høre et samarbeid mellom musikkelever og erfarne musikere. Konserten åpnet med trompetspill av Ole Jacob Totland, før orgelstudenten Henriette Nymoen Lillestøl spilte musikk av Buxtehude og Bach i samspill med Jakob Ordenes-Kolstad på ocarina. Den unge fiolinisten Eva Weiss ble akkompagnert av Oscar Mendoza i en fremføring av Beethovens

vårsonate. I en imponerende debut på 4-hendig piano spilte ekteparet Anders og Mirjam Kringen-Torbentsson 1. sats av Beethovens velkjente skjebnesymfoni, etterat Randi Kvale Svenbalrud, Oscar og Anders spilte hver sin sats av Beethovens måneskinns-sonate. Maren Haugen spilte fra Bachs Cellosuite i D på bratsj, før hun introduserte et ensemble fra Hadeland strykeorkester som fylte kirken med en stilig versjon av temamusikken til Game of Thrones serien. Thomas Sanger-Elnæs avsluttet konserten med orgelmusikk av Bach. Flere av numrene ble stemningsfullt fremført under projesjoner av bilder tatt av fotograf Anne Kathrine Svingheim.

I Europa i år ble mange konserter tilegnet 250-årsjubilanten Beethoven avlyst, men i Lunner fikk vi høre et variert Beethovenprogram, i tillegg til flere klassiske perler. Konserten var et initiativ av Thomas Sanger-Elnæs, Oscar Mendoza og Christer Bosse. Vi vil takke alle som spilte og alle som kom og hørte på. Vi håper å kunne få til et lignende arrangement ved en senere anledning.

Thomas Sanger-Elnæs

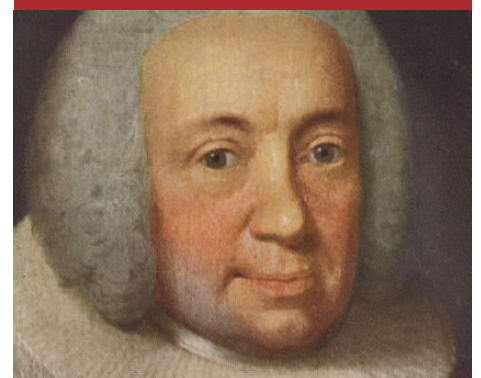

OSCARS JULESALME

En av mine favorittjulesalmer er «Mitt hjerte alltid vancker». Den blir ofte brukt i kirkene 1. juledag. Hvordan er denne salmen bygd opp sett i fra et musikalsk ståsted? Salmen er en mollsalme, altså rolige og varme toner. Dersom vi tar utgangspunkt i en e-moll toneart, sentimental og full av lengsel, så begynner salmen nettopp med E. Salmen er blitt populær gjennom Oslo Gospel Kor sine framførelser. Selve melodien er tatt fra en svensk folketone og trykket som «Mit Hierte altid vancker» i heftet «Nogle Jule-Psalmer»

Teksten ble skrevet i 1732 av den danske presten og salmedikteren Hans Adolph Brorson (1694-1764). Opprinnelig har salmen 11 vers, men i Den Norske Salmebok er det 8 av dem. Salmen formidler julens lys gjennom Brorsons mørke. Han hadde det veldig vanskelig i lange perioder. Først døde faren mens Hans var ung. Ti av hans 16 barn døde, og hans kone døde samtidig som han skulle vies til biskop. Denne salmen var Brorsons debut som forfatter.

JØLSTAD
begravelsesbyrå

Erlend Ekeberg Karl Solweig Redningsby Ekeberg Øyvind Haglund Sogn

Vakttelefon **61 33 20 30** (24t)
Gjør også alt vedrørende gravsteiner

www.jolstad.no

Briller – kontaktlinser
TIMEBESTILLING
Optiker MSc Jarle Bang
tlf. 61 33 19 10

2750 GRAN Tlf. 61 33 19 10

SUBARU

Hadeland Bil AS
2740 Roa
Tlf. 61 32 21 00

Opsahl Begravelsesbyrå
61 33 27 00

Døgnvakt ved dødsfall
Harestua/Grua/Lunner/Gran/Brandbu/Bjønneroa/Jevnaker
Hele Hadeland – også utenfor distriktet.
Alt vedrørende gravsteiner
www.opsahlbegravelsesbyra.no

ALT INNEN BLOMSTER!

Den kreative *Spire*

SPESIALIST INNEN SORGBINDERI
FRI FRAKT TIL KIRKENE I LUNNER

Garverivegen 8, 2740 ROA
Tlf. 92 54 32 00 / 93 61 05 86

LUPRO
lupro.no
Roalinn 28 – 2740 Roa – Tlf. 61 32 49 60

Hadeland
BILGLASS

tint
kommunikasjon

Gjensidige
Hadeland

Ledig
for annonse!

Lunner Maskin

Maskinreparasjoner, sveising, mekanisk arbeid og vedlikeholdstjenester

Lunner@lunnermaskin.no
Tlf: 900 39 200

Landbruk og Verktøy EGET SERVICEVERKSTED Storlinna 71, 2760 Brandbu Tlf. 61 31 30 20 • landbrukogverktoy.no	Gran Jern og Hage LANDBRUK OG VERKTØY Storgata 23, 2750 Gran Tlf. 61 33 27 77 • landbrukogverktoy.no
--	---

For mer info – landbrukogverktoy.no

Følg oss på Facebook

Toyota Hadeland AS
61324770 www.toyotabil.no

Salg av nye/brukte biler
Service - EU kontroll - Deler

Ledig
for annonse!

KIRKENS NØDHJELP
actalliance

ac coun +or
TM

Accountor Hadeland Nittedal AS
Autorisert regnskapsførerselskap ARS

Hadeland: 61 31 99 20, accountor@hadeland.no
Nittedal: 67 07 12 65, accountor@nittedal.no

accountor.no

Nå kan du betale menighetsbladet med Vipps. (Velg «kjøp noe» i menyen). Dette nummeret brukes kun til menighetsbladet selv om teksten er fellesråd.

Vipps-nummer

124588

vipps

KIRKENS SOS ER ALLTID ÅPEN!

Kirkens SOS er alltid tilgjengelig for de som har behov for noen å snakke med. Vår døgnåpne krisetjeneste kan nås på telefon **22 40 00 40** eller via mail og chat www.kirkens-sos.no

Vil du støtte vår krisetjeneste kan du gi din støtte via Vipps nummer: **504653**, valgfritt beløp, eller via sms: **ALLTID3** til **2160**, du gir da 150,- kr til vårt arbeid

Ensomheten tar ikke ferie.

GI EN SAMTALE TIL EN SOM TRENGER DET.

Send sms **ALLTID3** til **2160** (150,-)

KIRKENS SOS

Gudstjenestene

1. søndag i adventstiden 29. november

Lunner kirke kl. 18

Lysmesse. Mari M. Western. Offer: Barne- og ungdomsarbeidet.

Onsdag 2. desember

Lunner kirke kl. 18

«Blåtoner». Julekonsert ved Maria Solheim, Lewi Bergrud og Ole Børud. Billetter på Ticketmaster.no

2. søndag i adventstiden

6. desember

Oppdalen kapell kl. 11

Stian Keyn Elysian.

Offer: Menighetsarbeidet

Onsdag 9. desember

Grua kirke kl. 19

Hvilepuls ved Reidunn F. Trbojevic. Musikk ved Ida Benoni

3. søndag i adventstiden

13. desember

Lunner kirke kl. 11

Mari M. Western.

Lunner barnegospel.

Offer: Barne- og ungdomsarbeidet.

4. søndag i adventstiden

20. desember

Lunner kirke kl. 17

«Lunner synger jula inn» ved Oscar E. Mendoza og Thomas Sanger-Elnæs.

Mandag 21. desember

Oppdalen kapell kl. 19

«Julefred». Konsert med Marian Aas Hansen og Zelimir Billetter på Ticketmaster.no

Julaften 24. desember

Lunner kirke kl. 14 og 16

Familiegudstjeneste. Mari M. Western. Offer: Kirkens Nødhjelp (KN)/ Menighetens barne- og ungdomsarbeid (BUA)

Oppdalen kapell kl. 14

Familiegudstjeneste. Trond Hem Stenersen. Offer: KN/BUA

Harestua kapell kl. 14

Familiegudstjeneste. Stian Keyn Elysian. Offer: KN/BUA

Grua kirke kl. 16.

Familiegudstjeneste. Stian Keyn Elysian. Offer: KN/BUA

Juledag 25. desember

Grua kirke kl. 12

Høytidsgudstjeneste. Stian Keyn Elysian. Offer: Menighetsarbeidet

Romjuls søndag 27. desember

Lunner kirke kl. 11

Gudstjeneste. Stian Keyn Elysian. Offer: Menighetsarbeidet

Tirsdag 29. desember

Lunner kirke kl. 15

«Romjulsro» ved Thomas Sanger-Elnæs

Kr. Åpenbaringsdag 3. januar

Harestua kapell kl. 11

Gudstjeneste. Mari M. Western. Offer

2. s. i åpenb. tiden 10. januar

Lunner kirke kl. 11

Gudstjeneste. Mari M. Western. Offer.

Lunner kirke kl. 18

«Draumkvedet» ved Thomas Sanger-Elnæs

3. s. i åpenb. tiden 17. januar

Ingen gudstjeneste i Lunner

Tingelstad kirke kl. 11

Innsettelse av prost Christofer Solbakken

4. s. i åpenb. tiden 24. januar

Oppdalen kapell kl. 11

Gudstjeneste. Offer

Såmannssøndag 31. januar

Lunner kirke kl. 11

Bibeldagen. Økumenisk gudstjeneste. Offer: Bibelselskapet

Kristi forkl. dag 7. februar

Grua kirke kl. 11

Karnevalsgudstjeneste. Offer

Fastelavenssøndag 14. februar

Oppdalen kapell kl. 11

Gudstjeneste. Offer

1.s. i fastetiden 21. februar

Lunner kirke kl. 11

Gudstjeneste. Presentasjon av høstkonfirmanter. Offer

2. s. i fastetiden 28. februar

Grua kirke kl. 11

Gudstjeneste. Offer

3. s. fastetiden 7. mars

Oppdalen kapell kl. 11

Gudstjeneste. Offer

4. s. i fastetiden 14. mars

Harestua kapell kl. 11

Gudstjeneste. Offer

Maria budskapsdag 21. mars

Lunner kirke kl. 11

Gudstjeneste. Offer

Det kan bli endringer i gudstjenestelisten.

Følg derfor med på

www.kirken.lunner.no, avisen

Hadeland eller facebooksidene våre:

Kirkene i Lunner.

Det føres smittesporingslister ved alle arrangementer i kirken.

Listene blir makulert etter 14 dager.

KORONATIDEN

har fått mange følger for det diakonale arbeidet i menigheten. Det kjennes tungt å vite at det sitter mange rundt om i sine hjem som nettopp denne tiden hadde trengt at diakonen kom på besøk, og ikke kan få det.

Jeg føler redselen for å dra med meg smitte ut til mennesker som er i risikogruppen for å bli veldig syke. Jeg savner å dra på sykehjemmet for å besøke mange av dem som nesten er blitt som venner. Andakter og Lørdagskaféer har blitt avlyst og nå har vi vært nødt til å ta den tunge avgjørelsen og avlyse Julefeiringen på julaften også.

Men julefeiring blir det jo likevel, vi får håpe at TV-en og radioen har fine programmer å by på, og vi håper å få til opptak av den ene gudstjenesten i Lunner kirke slik at folk kan se den på nettet.

Mange av julekonsertene uteblir og vi kjenner på at dette er litt stusselig. Vi håper du likevel kan finne litt juleglede og julefred. OG vi håper at dette snart er over, så vi kan gå det nye året i møte med mange treffpunkt og besøk.

**JEG ØNSKER DERE ALLE EN VELSIGNET ADVENTS- OG
JULETID, OG ALT GODT I DET NYE ÅRET.**

Reidunn - diakon

KODE B I 2021

De som fyller 11 år i 2021 – født i 2010 – får en spesiell invitasjon etter nyttår.

Da er det på tide med KODE B igjen.

KODE B er en klubb der vi lærer mer om Bibelen – men gjør også mye annet som er artig.

Vi leker, synger, lager ting og altså lærer om Bibelen.

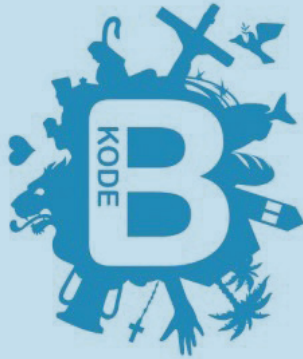
Vi samles første gang MANDAG 11. JANUAR I KIRKESTUA VED LUNNER KIRKE.

Så treffes vi fire mandager framover til klubbmøter.

Vi avslutter med stil mandag 1. februar – og HUSK: Du kommer

når det passer for deg. De fleste som har vært på Kode B tidligere føler at dette bare MÅ de være med på.

VELKOMMEN VELKOMMEN!!!
(Vi tar koronahensyn)

«Arnes poetiske krummelurer»

Da er diktboka til Arne Laderud klar for salg. Han har kalt den for «*Poetiske krummelurer*». Og her er det sannelig mye å hente – både gjennom humor, tanker på dypt vann og hverdagsrefleksjoner. Arne er en ordkunstner – og med et skråblikk på mye av det livet har å by på, tror vi dette vil være ei bok for noen og enhvers smak.

Boka koster kr. 200,-

Alt av inntekter fra boka går uavkortet til menighets barne og ungdomsarbeid. Som Arne skriver i forordet: «*Hvis du som kjøper synes prisen på diktheftet er drøy i forhold til innhold og omfang, ber jeg om at du verdsetter formålet høyere enn krummelurene*».

Arne vil være her ved Lunner kirkekontor TORSDAG 10. desember mellom klokka 10 og 14 for å signere boka. Stikk gjerne innom da – eller ta kontakt med Lunner kirkekontor, 613 24 800. Boka vil ligge her for salg. Vi prøver også å få den lagt ut andre steder, men det er ikke helt klarlagt ennå.

En perfekt julegave...

*Vi ønsker alle våre lesere en riktig
god jul og et godt nytt år!*

